

Szent István

2012 augusztus 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

I. István királyt 1083. augusztus 20-án avatták szentté a székesfehérvári bazilikában. A korabeliek tudták, későbbi nagy uralkodónk, Szent László is – akinek a pápánál tett közbenjárására lehetett szent Géza fejedelem fia –, hogy István különleges képességekkel rendelkezett,{...}

{...} mert nemcsak felismerte a kor szavát azzal, hogy felvette a kereszténységet, nyitott a Nyugat felé, nemcsak államalapító volt és országépítő, hanem képes volt arra is, hogy egy ellenséges bels? és küls? környezetben felemelje népét, er?s államot teremtsen politikailag, valamint katonailag is. Szent István uralkodni akart, hatalmat akart, amivel élni is tudott. A II. Szilveszter pápától kapott Szent Korona, az uralkodói jelvények, az apostoli áldás a független magyar királyságot jelentette majd ezer évig. Szent István alkotni akart, építkezni – templomokat, kolostorokat, városokat, várakat –, törvényeket alkotni, a rendet szerette volna megteremteni országában, a keresztény vallást akarta elterjeszteni, szellemi és vallási harmóniára törekedett. Ez többnyire sikerült neki.

Szent Istvánnak mint a hatalom birtokosának, mint az ország vezetőjének, nem az országa kirablása, tönkretétele, eladásítása vagy külföldi kézre való átjárszása járt a fejében. S ez az uralkodását tekintve lényeges szempont volt, a szándék. Hogy tiszta volt-e a szándéka a hatalom birtoklásával? Az elmúlt több mint ezeregyszáz évben a magyar nép sorsát igazgatták, vezették törzsi vezetők, fejedelmek, királyok, császárok, kormányzók, pártf?titkárok és miniszterelnökök. Voltak, akik kifejezetten ártó szándékkal ragadták magukhoz a hatalmat, s nem lebegett más a szemük előtt – olykor egy ?rült eszme megvalósításáért –, mint kifosztani, megalázni, meggyötörni, kiszolgáltatottá, védtelenné tenni a magyar népet, Magyarországot. Ez leginkább a modern kori magyar történelem figuráira, diktátoraira volt jellemző. A kommunizmus és a bolsevizmus magyarországi megjelenése, kunbéláék, károlyiék, rákosiék és kádárék tevékenysége – közben szalasiéké is – máig be nem gyógyuló sebeket, hihetetlen károkat okozott a magyar népnek.

A másfél ezer éve velünk él? fennmaradás és élni akarás ösztöne, az ?sökt?l hozott küzdeni s harcolni tudás akarata mindig er?sebb volt a magyarságban, mint a feladás, a megadás, a végzetes szétszóródás kényszere. Erre bizonyítékként ott vannak várvéd? harcaink a százötven évig itt garázdálkodó török ellen, forradalmaink és szabadságharcaink 1848–49-ben a Habsburgok, valamint a cári seregek ellen, vagy 1956, amikor e kis nép szembefordult a világ leger?sebb hadseregével, a szovjetekkel. Mertünk nagyok lenni. A hitünk nagyobb volt, mint az er?nk. Mert akinek hite van, országa van.

Szent István népe vagyunk. Eddig mindig talpra álltunk, akárhogyan alakult is a sorsunk. Miben hitt Szent István király? A kereszténységben, a népében és országában. Az ?t követ? Árpád-házi királyok, az Anjouk, aztán Mátyás végül is független uralkodóként önálló politikát folytatott. A Szent István-féle magyar törvénytárt továbbfejlesztették, megalkották az Aranybullát, pénzt vertek, egyre több falut, várost alapítottak, sikeres védekez? és hódító hadjáratokat vezettek, egyszóval nem tettek mást, mint országuknak dics?séget szereztek, naggyá tették. Ez volt a normális. Egészséges államok a világban ekkor ezt tették. Velünk a huszadik századtól kezdve valami furcsa történt. Tényleges függetlenségünk elvesztése, a szovjet megszállás, 1945-t?l a magyar középosztály kiirtása, a jómódú és a középparasztság földjeinek elvétele, gerincének megtörése, a munkásosztály szétzilálása, szétverése 1956 után, a magyar értelmiség jó részének agyomosása, beszerzése, korrumpálása beláthatatlan következményekkel járt. Elt?ntek az uralkodni akaró és tudó osztályok. A rendszerváltásra nem volt kész egyetlen er?s réteg, társadalmi osztály, amelyik a hatalmat teljes egészében magáénak akarta volna. A máig méltatlanul kirekesztett író-politikus, Csurka István Dr. Utólag visszaemlékezése cím? művében ezt írja az MDF-r?l: „Fel sem tudtam fogni, milyen tragédia származik abból, hogy itt állunk választás el?tt, amelynek esélyesei vagyunk, és nem készülünk hatalomátvételre... Ezt Fekete Gyula meg is írta már akkor. És sajnos nem gondoltam végig kell? szigorúsággal. Talán azért, mert a végére kibukkant volna az igazság: nem is akarjuk a hatalmat. Mert alkatilag alkalmatlanok vagyunk a hatalomra. A teljes hatalomra, azt hiszem, semmiképpen nem mertünk gondolni.”

Az eredményt tudjuk. A rendszerváltoztató pártok, a jobboldaliak és a liberálisok is politikálásukkal a Fidesz kivételével mind megbuktak. Még az MSZP is, de ?k azért, mert hatalomgyakorlásuk nem szólt másról, mint hogy szétlopják az országot. A mai polgári szövetség mintha másról szólna. Két éve nem tesznek mást, mint törvényeket gyártanak, gazdasági szabadságharcot vívnak a külföldi pénzügyi érdekekkel, és új arculatot akarnak Magyarországnak megteremteni, ami nem szól másról, mint egy er?s és sikeres nemzet?l. A Fidesz nyolc évig készült a hatalomba, azt az alkalmas pillanatban megragadta és él vele. Szerintem ez az új típusú párt már nem a félelmek, a múlt terheit?l kísért gyomorgörcsök pártja, hanem a huszonegyedik század modern európai alakulata. Alkotni, tenni akar. Ehhez megvan a bátorsága. Ezer éve Szent István és környezete is így kezdte a munkáját.
Stefka István - magyarhirlap.hu

Ajánló

